

Respostes a la ciutadania del PSC al Ple de 18/11/2015

Sra. Maria Jesús Sinfreu

Quins plans d'ocupació, que siguin realment efectius, té previst fer l'Ajuntament d'Esplugues per als pròxims mesos pels 1529 inscrits a l'oficina de l'Inem que siguin majors de 45 anys, ja que tenen una difícil inserció laboral i porten massa temps esperant una oportunitat?

El senyor Sanz:

“L'Ajuntament té diferents programes per elaborar i per tirar endavant plans d'ocupació. En concret, un d'ells, que està vigent, el projecte de plans d'ocupació anomenat «Treball i Formació». Al projecte de plans d'ocupació de treball i formació, dintre del marc de la renda mínima d'inserció, els programes d'experienciació laboral que subvenciona el SOC, en el marc de la convocatòria de treball als barris, que també ofereixen aquesta oportunitat de contractació, així com els plans d'ocupació de l'Àrea Metropolitana i els plans d'ocupació de la Diputació de Barcelona. Cadascun d'ells té una normativa al respecte, i, per tant, és la que hem de mantenir, i, per tant, seguir aquesta normativa en base a les demandes de cada cas, no?

En aquest sentit, sí que val la pena dir que en els dos últims anys l'Ajuntament d'Esplugues, gràcies a aquests plans d'ocupació, ha contractat 120 persones. En referència a l'especificitat i la dificultat dels majors de 45 anys, diria que aquests plans d'ocupació ja preveuen això. De fet, la conseqüència de la diagnosi realitzada sobre les persones que estan a l'atur s'identifiquen especialment pel que seria un baix nivell formatiu i està en altres franges d'edat. Per tant, el col·lectiu de majors de 45 anys ja té una especial consideració en la selecció d'aquestes contractacions.

Més enllà que nosaltres ho diem en aquest sentit, com a prova, els tres darrers plans d'ocupació que ha tirat endavant l'Ajuntament, parlo dels tres darrers, van acumular una contractació de cinquanta persones. D'aquestes cinquanta persones en aquests tres darrers plans, el 60 per cent eren majors de 45 anys, per tant, ja atenen específicament aquesta necessitat.”

El senyor Ruiz:

“A ver si puedo. Pilar, tengo 82 años. De mi familia no han matado a nadie. Llevo luchando desde el año 61 por los derechos de los trabajadores, por la democracia, las libertades nacionales de Cataluña. He pasado por la prisión, por la tortura, y es hora de que alguno entienda lo que la mayoría de aquí entiende. Yo no entiendo la postura de #, pero vosotras dos no sois merecedoras de llamarse de izquierdas. Me recordáis a las catequistas de #. «Sí, no, sí, no.» Tendríais que dimitir, y perdone la expresión, #.”

La senyora Merino:

“Sí. En nom de l'Associació per la Memòria Històrica i Democràtica del Baix Llobregat, donar les gràcies als grups polítics que han signat la moció, que hem presentat d'acord amb la nostra petició, i per canviar els noms dels carrers que porten noms de persones relacionades amb la dictadura franquista. Creiem que després de quaranta anys de dictadura i quaranta més de democràcia, és una necessitat iniciar aquest camí. Queden encara moltes coses a fer, queda aconseguir acabar amb la impunitat del franquisme i fer justícia amb les víctimes d'aquesta llarga nit que va ser la dictadura feixista al nostre país. La pervivència de la simbologia i la nomenclatura dels carrers franquistes suposa una humiliació a les víctimes, que continua després de quaranta anys de la mort del dictador.

A Esplugues, la repressió franquista va ser molt important. Sobre una població de 3.500 persones l'any del cop d'estat, es tenen documentades fins ara deu persones assassinades, onze exiliades, onze empresonades, quatre desaparegudes al front republicà i trenta-cinc persones amb expedients de responsabilitats polítiques, cosa que els va costar la inhabilitació laboral, l'embargament de béns, i una multa econòmica, a part de la repressió política.

Per tot això és necessari començar a fer justícia amb les víctimes i amb les seves famílies, que encara avui viuen i han estat en aquest ple algunes. És un exercici de garantia de no repetició explicar-ho a la ciutadania, i sobretot a les noves generacions. També caldria anular les commemoracions que possiblement hi hagi, i els títols que reconguin a persones vinculades a la dictadura, que possiblement n'hi ha a l'ajuntament, treballant la localització, catalogació i declaració com a patrimoni històric dels llocs de memòria i la seva senyalització amb plaques que expliquin els fets que van tindre lloc durant la dictadura, i establir un dia de record i homenatge a les víctimes.

I per terminar, el que hem fet avui aquí és el primer pas per aconseguir acabar amb la impunitat del franquisme i consolidar la nostra societat democràtica. Defensar els valors democràtics pels que van ser represaliades les víctimes, totes elles defensores del legítim govern de la Segona República i de la Generalitat de Catalunya, com el nostre president Lluís Companys.”

El senyor Sanz:

“Bé, per donar resposta a les preguntes que hi ha hagut per part de la ciutadania que assisteix al ple. En primer lloc al senyor Paco Ruiz i la senyora Tina Merino, jo entenc que era una reflexió. Agrair-los també, com ha dit abans l'alcalde, el seu treball, la seva vocació de recuperar aquesta memòria històrica i de fer justícia, que és el que crec que toca en aquest àmbit, i, per tant, de les propostes que feia la senyora Tina Merino, doncs, abans jo comentava la possibilitat de crear aquesta comissió i els convidava a assistir, i potser aquí podem acabar de definir com hem d'actuar d'aquí en endavant, i en quins àmbits, no?, podem treballar-ho. Però torno a donar el nostre agraïment pel seu treball, i entenc que per part de tots els grups que ja ho han esmentat anteriorment.”

La senyora Oró:

“Vostès han dit que un 40 per cent dels pressupostos se'ls emporta els sous. A tota empresa a què un pèrit li diu que el 40 per cent se'n va en sous, li diuen que tanquin. Així de clar. Bé, vostès diran que no, però jo crec que sí.

Els horts urbans, senyora Lídia, van servir per fer tres primeres planes de *El Pont*, i algunes altres coses per a la comarca, però res més. Jo el que estableixo és que, ho dic i ho penso, on s'ha de fer l'auditori féssim uns horts urbans però verticals, o uns jardins verticals, alguna cosa així, perquè sigui interessant de fer.

El senyor Sanz:

La senyora Neus Oró més aviat feia algunes reflexions, però jo en tot cas sí que li volia comentar alguna cosa. Home, dedicar el 40 per cent a salaris no tanca cap empresa, i si no tancaríem tres quarts parts de les d'aquest país, eh? Vull dir que això no sé d'on ho ha tret, però no és així en cap cas. Al contrari, aquest ajuntament a més el que té és una ràtio de treballadors per habitant de les més baixes, i, per tant, probablement –probablement– i no ho dic perquè no tinc dades, segurament no som ni molt menys l'ajuntament que més dediquem a aquesta partida. Deia

l'alcaldesa que estem per sota de la meitat de la mitjana en aquest sentit, no? Per tant, probablement no hi destinarem tants recursos.

I sí, una cosa més en tot cas, sobre els horts urbans. Dir-li que malgrat que hem trigat més o menys, la previsió és que es puguin executar, que adjudiquem aquesta obra durant el 2015, si no està finalitzada el 2015 que el mes de gener, com a molt trigar el mes de febrer del 2016, ha d'estar finalitzada.

La senyora Carbonell:

“Bé, voldria... No, que el mes passat vaig demanar sobre el carrer del Nord, que hi havia un tros que havia unes aigües per allà, que se'm digués de què era i tal, i veig que no m'heu dit res. I l'altra cosa és que us vaig demanar el tema de l'import de les sentències del Tribunal Superior sobre les expropiacions dels últims cinc anys. Ja fa un mes i tampoc m'heu contestat. Això és una.

I l'altra és referent a la recuperació de la memòria històrica. A veure, realment jo estic evidentment a favor de la recuperació. Ha sigut una època molt negra, no ho repetiré, i crec que és bo, no ho hem de perdre de vista, hem de saber el que ha passat, i evidentment que s'ha de recuperar. Però a mi h i ha una cosa en tot això que em fa... He vist que en aquest cas s'ha parlat d'aquests carrers, d'eliminar els noms, i s'han dit tres alcaldes i un metge. Imagino que la gent que ha proposat aquests personatges, a veure, penso que no tothom que va ser..., pel fet de ser alcalde, pel fet de col·laborar com a president d'alguna institució a l'època franquista, jo penso que no tothom està all mateix sac. Crec que s'ha de saber per què aquella persona, si va fer algun gest, si va fer alguna acció, alguna cosa que va estar malament, estem d'acord, però si va ser una persona honesta i una persona que va fer les coses ben fetes, és la meva opinió, penso que hem de ser justos, perquè si automàticament...

Vull dir, he vist que d'entrada s'han anomenat tres alcaldes, però tots tres estan al mateix sac, aquests alcaldes? No ho sé. M'agradaria saber què van fer. No sé, t'ho m'ho dius, jo vull saber-ho, vull veure un document que em digui què van fer aquests senyors perquè se'ls hagi de treure aquests carrers. Què va fer aquest doctor perquè se li hagi de treure el carrer. No crec que tothom estigui al mateix sac, i penso que inclús en aquella època podia haver-hi gent que actuava amb bona fe, que actuava pensant que feia el millor, i m'agradaria saber per què. No sé si la gent que ha preparat aquest document de la memòria històrica..., perquè pel que es veu això és

una cosa que s'ha començat alhora a diferents pobles, m'ha semblat sentir, si ho he entès bé.

Aleshores, m'agradaria saber si també s'ha parlat amb la gent del poble, amb la gent que coneixia aquesta gent. No ho sé, m'agradaria saber si a part de buscar uns documents s'ha parlat amb la gent. Perquè pensem que la majoria dels que han elaborat això, dels que han votat que sí, dels que han votat que no i els que s'han abstingut, possiblement no han conegut a cap d'aquesta gent, s'han basat en documents. Val la pena parlar amb la gent, per a mi, em sembla. Llavors, voldria saber si podries, aquesta és la pregunta, fer-me a mà el document de la moció, i aquest document de per què aquestes persones se'ls treu aquests carrers. Que possiblement tingueu raó, no ho sé, però jo voldria, com a ciutadana i com a persona que els he conegut, saber el per què. Que a vegades hi ha diferents percepcions amb cadascun d'ells.

Llavors, tu has comentat, Oriol, que s'hauria de parlar possiblement amb la gent del carrer, que donessin la seva opinió. L'opinió és per saber si treuen el nom, o per saber quin nom volen?

(Veus de fons.)

El nom. No el perquè. O sigui, que a la gent no se'ls pensa preguntar res? A la gent del poble no penseu dir res? Pregunto. És un exercici democràtic, no?"

(Veus de fons.)

El senyor Sanz:

La senyora Teresa Carbonell em preguntava sobre el tema del carrer Nord. Jo pensava que li havíem donat resposta, no en el sentit de... No pensava que m'havia preguntat que li expliqués què passava. El que hem fet és actuar i eliminar-ho, i jo pensava que amb això ja teníem prou. Si volia saber el que passava, efectivament, hi havia una fuita d'aigua, i que, per tant... Feia temps, sí, pel que sembla, i s'ha reparat. No, molta quantitat no, no sortia molta quantitat però sí que era constant, eh?

I em preguntava també sobre l'import de les sentències. Jo l'import de les sentències ja li vaig dir també en el ple, li vaig comentar i li vaig dir en concret quant era l'import de cada sentència. Sí, jo li ho vaig dir en el ple. El que passa és que no sé si vostè..., no recordo ara exactament si em va demanar alguna documentació més, que en tot cas ho mirarem, eh?

I em sembla que sobre això ja no preguntava més, no sé si l'alcaldeessa vol contestar alguna cosa. Val. En tot cas, el tema sobre..., a la reflexió que feia també al voltant del tema dels noms dels carrers contestarà l'alcaldeessa al final. (Veu de fons.) Sí, sí, d'enviar-li els papers no hi ha cap problema. La moció és pública, la moció estarà penjada a la web municipal, de fet ja està penjada la moció, el text de la moció, i la companya els ho pot fer arribar.

El senyor Raventós:

“Dues coses. En el ple passat vam demanar, com a veïns i veïnes, el tema del refugiats, i em van dir que se'ns enviaria o se'ns diria..., que hi havia una comissió que es preocupava dels refugiats aquí, a Esplugues. Ha passat un mes, ningú del grup ho ha rebut, si hi ha alguna reunió i tal.

I l'altra cosa és a nivell personal. Em solidaritzo molt amb el tema de la Teresa, jo que fa tants anys que fa que visc a Esplugues, però vaig conèixer el senyor Josep Català, em vaig connectar, ens hem vist amb alguns dels regidors, i em sembla molt bé tota la investigació que s'ha de fer, i que està molt bé i que m'hi apuntaria a fer-ho, però dóna la sensació mirat així, des de fora en algun moment, que es criminalitza la gent pel sol fet d'haver tingut un càrrec, i em sembla que hi ha gent que ho feia com un servei, perquè dels que són vius, i encara el conec, jo crec això. Potser desconec coses, potser sí que alguns d'ells van fer alguna cosa mal feta i jo no ho vaig saber perquè llavors era jove, perquè tampoc fa tants anys que estava aquí, però tenia contacte amb gent d'Esplugues. No ho sé, però hi ha hagut un punt que aquestes persones que conec, que encara són vives, em sembla que són gent que, bé, que en aquell moment van haver de fer també coses per força, perquè si et donaven un càrrec... Almenys jo he sentit explicar això a casa. Si et deien alguna cosa i deies que no, ja erets sospitós, i llavors encara era pitjor.

A mi m'ha semblat molt com si es criminalitzés tothom que ha patit un càrrec en aquell moment. No sé... Gràcies.”

El senyor Sanz:

“En el cas de veïns i veïnes de la participació a la comissió que es creava a partir del tema dels refugiats, és que inclús recordo haver-li dit el nom de la persona amb la qual havia de contactar. Una altra cosa és que si vostè em diu: «Escolti, fem-ho al revés.» Bé, doncs, molt bé, ja ho fem nosaltres i ens hi posem en contacte, però jo recordo haver-li contestat exactament fins i tot amb quina treballadora municipal s'havia de posar en contacte. Però l'associació. Ara ho podem fer al revés i ens posem nosaltres en contacte amb vostè, no hi ha problema.”

La senyora alcaldessa:

“Jo podria fer meves les paraules del senyor Oriol Torras, hi estic completament d'acord. És més, també penso que l'escrit d'agraïment que ha llegit la senyora Tina Merino en nom de l'associació també ja donava resposta a les qüestions que després han plantejat tant el senyor Raventós com la senyora Carbonell. Ella ha explicat quins són els motius, i el fet de no exaltar determinades figures que van representar també una època, com dèiem molt bé, una nit molt llarga, de quaranta anys de manca de llibertats.

Nosaltres no entrarem en si eren bones persones o no ho eren... Simplement entrarem en dues coses molt concretes, són dos elements importants: un és que aquesta feina s'ha fet a partir de la documentació de la mateixa Associació per la Memòria Històrica i Democràtica del Baix Llobregat, com es farà en el futur si identifiquem altres noms també de carrer de persones relacionades amb el franquisme. No són persones que nosaltres de manera aleatòria ni molt menys, no en vam parlar mai, però sí que vam pensar que era important aquesta feina de documentació. I en la feina de documentació, al final el que es veu és que hi ha una sèrie de persones que fan exaltació o fins i tot acaben delatant altres persones. Delatant persones que pensaven diferent, delatant persones que se les suposava que havien comés el pecat de ser marxistes, de ser anarquistes, o de simplement pensar diferent. I nosaltres en aquest moment, doncs, ens respectem, pensem tots diferent però ens respectem. Això no és motiu ni per portar-te a la presó, ni per portar-te a l'exili, ni per portar-te tampoc a trobar la mort.

I el fet de tenir un càrrec en aquell moment, un càrrec no democràtic i no escollit de manera democràtica, doncs, era segurament per això, per una documentació que ens demostra que en el seu moment van assenyalar una sèrie de veïns o veïnes, o pertanyien a la falange, o... Bé, jo crec que no cal que continuï perquè ens ho podem imaginar.

Li diré una cosa: a nosaltres ens agrada molt la participació, ens agrada molt que la gent es pugui expressar, i és per aquest motiu que també hem rebut d'una manera molt favorable que veïns i veïnes del mateix carrer, però també els veïns i veïnes en general i les entitats, puguin participar per decidir això. Però en canvi, no hem pensat que fos un motiu de participació ciutadana la retirada d'aquests noms. De la mateixa manera que nosaltres no posarem tampoc a votació de la ciutadania si hem d'exaltar o no el nazisme, el franquisme, el feixisme, la xenofòbia... Hi ha una sèrie de valors que per a nosaltres són valors de la nostra societat. Això mai no ho posarem nosaltres a la votació popular, de la mateixa manera que nosaltres pensem, perquè

això és el que representa la llibertat i la democràcia, a votació popular la retirada de noms de persones relacionades amb el franquisme.

És per aquests motius que nosaltres hem portat aquesta moció. Arriba tard però ha arribat, encara tenim molta feina a fer, hem començat per aquí, però malauradament encara haurem de treballar molt més per continuar amb altres símbols del franquisme que encara tenim a la nostra ciutat.

A mi ara només em queda agrair, avui és un dia per a mi important, emocionant, i acabo tornant a agrair a l'associació que avui ens acompanya, a aquestes persones que tant i tant han fet i tant i tant s'han deixat també pel camí, i, per tant, el nostre agraïment, el nostre reconeixement. Aquesta no era la nostra moció, era la seva proposta ciutadana, però els formulismes finalment han fet que formés o que prengué forma de moció, i és així com l'hem aprovada.”

La senyora Herranz:

“Jo voldria saber com s'ho faran els tècnics, perquè si en deu anys han sigut incapaços de poder canviar el carrer, el nom del carrer Díaz de las Fuentes per Díez de la Fuente, com s'ho faran per canviar, per exemple, Manuel Riera per, no sé, David Carreras. Perquè és que si tants problemes hi havia per canviar-lo, com s'ho faran ara?”

El senyor Sanz:

“Bé, no li puc dir el temps que han trigat o no, o si s'havia demanat o no s'havia demanat aquest canvi de carrer. El que sí que li puc dir és que a partir de la moció aprovada avui, *sin prisa pero sin pausa*, la qual cosa vol dir que esperem que no triguem gaire a què estiguin canviats els noms d'aquests carrers, i si s'escau canviar algun més, doncs, ho farem.”

El senyor Fernández:

“Buenas noches. Yo le quiero preguntar a mis veinte regidores, con mi alcaldesa, que también es mi alcaldesa. Yo la pregunta os la digo a todos –a todos. Estáis ahí por el bien del pueblo. Bueno, pues yo hace tres semanas –tres semanas– fui al

médico, y hace tres semanas que fui al médico y me dan para el día 23 –para el día 23 de éste– para el médico de cabecera. Yo os digo y os hago la pregunta, y quiero que me contestéis los veintiuno, que me contestéis los veintiuno que sois: si estáis por el bien del pueblo, ¿por qué mañana o pasado no hacéis un escrito y lo lleváis a la directora de Can Vidalet, y a ver qué es lo que pasa? Mucho modernismo para que si el mes, que si no sé qué, que si no sé cuantos, y señores, cuando vas a un médico de cabecera, que tienes que estar tres semanas esperando para ir a ver a tu doctora –tu doctora– no ya el especialista ni hospitales ni nada, que llevo dos años esperando para que me operen del otro ojo. Por lo tanto, yo creo que debemos reflexionar todos, los de la tribuna más que los de aquí fuera, para ver qué se puede hacer.

Y después tengo otra. Hoy se han aprobado los presupuestos para el 2016, y llevamos cuatro horas ya sentados en estos bancos, y al que más y el que menos ya le duele el culo de estar en las tablas estas. Solamente eso.”

La senyora alcaldessa:

“Nosaltres farem arribar un escrit, a la qual cosa també el convido, senyor Fernández. Jo crec que la seva paraula i la seva veu l’ha de fer sentir, i penso que és excessiu segurament, vostè ho farà, i nosaltres, com no pot ser d’una altra manera, farem arribar que ens han arribat queixes. Però tot i així, doncs, ara passo la paraula als regidors perquè diguin allò que pensin que han de respondre.”

El senyor Sanz:

“Sobre la pregunta que dirigia a tots els regidors i regidores, dir-li el mateix: no ens sembla lògic aquest temps d’espera quan se sol·licita una visita amb el metge de capçalera. També li diem que pensem que és bo que es queixi, i si així ho considera faci aquesta queixa, i per una altra banda també, com també deia el senyor Siquier, recollim aquesta idea, si no vol no passi l’escrit però recollim aquesta idea, i farem un escrit en tot cas per comunicar i fer la nostra feina en aquest sentit, aquesta queixa que segurament no afecta només a vostès sinó que és més general, i, per tant, no ho farem amb aquest caràcter.

I per últim, dir-li que sí, també, en el pressupost del 2015 tenim previst dotar els bancs d’uns coixins que facin més agradable la situació.”